

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujnely, főtér 9. szám

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Molnár János
felelős szerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
tértékért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Egy magyar város fejlődése.

— Szerencs ünnepe. —

— nov. 10.

Lapunk más helyén találja az olvasó a tudósítást arról, hogy Szerencs városának tegnap ünnepnapja volt. Szép, lelkes, örömmel teli ünnep, melyre alkalmul szolgált, hogy tegnap avatta fel Szerencs város az új községházát és az emeletesre épített állami iskolát.

De a lelkesedésnek és az örömmel, amely tegnap a szerencsi ünneplőkön erőt vett, mélyebb a forrása, nagyobb a valószínűsége oka, mint amennyit egy községház felavatása és egy iskola megnyitása magában véve jelent.

Mindnyájan jól tudjuk, hogy Szerencs az utóbbi években rohamos haladásnak, fejlődésnek indult. Ez a tősgyökeres magyar község, amelynek dombjain megpihentek egykor a honalkotó Árpád elfáradt hadai; amely ősi birtoka volt a dicső Rákóczy családnak és melynek temploma rejti Rákóczy Zsigmond és neje földi maradványait, csak egy-két évtizeddel ez előtt is, még nagyon szerény, posványok közzé elrejtett kis fészkek volt. Ma a szószeres értelmében hatalmas fejlődésnek indult, modern városossá lett, melynek páráját ritkító aszfaltjárda, villanyvilágított rendes utcái, telefonja, hatalmas gyáripára, élénk kereskedelme, egyszóval mindene meg van. A mi a biztos és folytonos haladásnak alapját képezheti.

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Soha, soha.

A „Zemplén” számára írta:
Miskolczi Kovács Béla.

A beteg tollat kért. Mély, reszkető sóhaj tört elő lelkéből, írni kezdett. „Talán ma, talán holnap, vagy midőn e sorok végére jutok, elszáll belőlem az élet, kihül lángoló szívem, mely érted dobogott. Érted édes Margit”.

Gyönyörű októberi nap van. Minden örülni látszik. Csak egy halvány fiatal leány ül szomorúan szerény berendezésű szobájában. A mellékszobában Szegedi Pista még mindig ír. Látni, hogy lelke a multban bolyong. Képzeli. Hiszen a képzelet oly boldoggá is tud tenni bennünket, minőké a való soha. Szegedi Pista képzeli és ez a legnagyobb betegség. Leteszi a tollat és a kis szalon félmályában megjelenik Margit előtt.

— Margit kisasszony! Engedjen meg, hogy zavarom. Tudja, hogy ma elhagyom e házat, tudja, hogy édes atyja felmondta kis szobás lakásomat. Megyek, tudom, hogy betegségem bántja őt, tudom, hogy gyakori

ennek az örvendetes fejlődésnek egyik mérföld mutatója volt a tegnapi nap; ezt az örvendetes fejlődést akarta a város községe bemutatni a vármegyének és ennek az örvendetes fejlődésnek a tanubizonyságul siettek tegnap Szerencsre a vármegye vezető férfiai. Siettek — mondom — azzal a szinte lázas lelkesedéssel, mely minden magyar szívet megdobogtatja a magyar erőnek, a magyar hazafiságnak, a magyarság előre haladásának láttára.

Jól mondotta a vármegye főispánja, mikor Bányay János esperes üdvözlő beszédére válaszolt, hogy Szerencs fejlődése a vármegye fejlődését is jelenti és minden egyes tűzhelye a magyar földnek, a hol a magyar erő, magyar elme, magyar érzés a haladás fundamentumait veti meg, az egész ország, az egész magyar nemzet fejlődésének zálogául szolgál.

Nincs tehát semmi túlzás abban, ha a tegnapi szerencsi ünnep jelentőségét nagynak, fontosnak, az egész vármegyére kihatónak állítjuk.

Büszke önérzettel jelölhetik meg ezt a napot a város polgárai, mert amit tegnap a vármegye vezetőinek bemutatnak, az már maga kész eredmény és egészséges magja a további haladásnak, a folytonos fejlődésnek.

Erről a helyről is őszinte örömmel üdvözljük tehát Szerencs város polgárságát, képviselőtestületét és előljáróit. Az övék az érdem, hogy megértet-

köhögésemet nem bírja hallgatni. Én nem haragroszom érte. Búcsuzni jöttem be, ne vegye ezt tolkodásnak.

— Szegedi ur! Jól tudja, hogy édes atyám nincs itthon, kérem legyen szives távozni. Én nem búcsuzom.

— Szavait parancsnak tekintem. Megyek.

Midőn szobájába ért: leroskadt székére, keservesen zokogott.

— Oh Margit mit tettél. Tehetek-e én arról, hogy beteg vagyok, óh, ha tudnád, hogy érted, csak érted szenvedek. A betegnek a félig lezárt pillákon át két fényes könnyesepp szivárog lassan szeméből s végig pereg lassan halvány, szenvedő vonásain.

Ismét képzeli. Képzeteiben otthon van a kis városban, hol gyermek éveit töltötte. Írásban búcsuzik, ha élőszoval nem lehetett. Elmegy és még azt sem tudja viszontszeretnie őt Margit?

Hiszen ezt soha, soha egyikük sem árulta el; látja-e valaha? Megmondja-e valaha, hogy szereti? nézhet-e ezekbe a fekete szemekbe soká, mélyen, be egészen a lelkéig.

Igy tépelődött Szegedi önmagával és alig hallható hangon mondá: Soha, soha!

ték az idők szavát és azt a jelentékeny gazdasági erőt, melyet a Szerencsen keletkezett hatalmas gyáripár adott a városnak, okosan, helyesen és a jövőre tekintő szemekkel ruházták be a közvagyonba.

Azt is helyesen cselekedték a város vezetői, hogy haladásuknak immár kész eredményeit ünnepélyesen bemutatták a vármegye fejének.

Képzelt érdemekkel dicsekedni, Potemkin falakat mutogatni vagy hülyeség, vagy kiszámított gonoszság. De a valódi érdemeket, igazi eredményeket eltitkolni, véka alá rejtegetni már csak azért sem szabad, mert csak úgy lesz azokból hatásos példa, úgy fog az másokat is megfeszített, nemes versenyre biztatni, ha tudomást vesz róluk a nagy nyilvánosság is.

Jól esett tehát ott látni ezen az ünnepen vármegyénk első tisztviselőit. Főispánunkról, Hadik Béla grófról, ma már mindenki tudja ebben a vármegyében, hogy ő a vármegyének legelső és legelkessebb munkása. Minden közügy, minden vállalkozás, mely a vármegye fejlődését szolgálja, ő benne nem csak odaadó érdeklődésre, de fáradságot nem ismerő munkatársra is számíthat. Azt is régen feljegyezte már róla a krónika — még a beigtatáskor — hogy a szóznak kiválóan hivattott mestere. Még is mindnyájunkat megkapott az a nemes tűz, az a hazafias lelkesedés, amelylyel a magyar munkát, a magyar szorgalmat, a magyar érzést teg-

Margit nem szeretett senkit. Virággal, udvarlással, éjjeli zenével hiába próbálták bevinni azt a hideg szívet. Nem volt senki a boldog „választott”, csak élte egyformaságban napjait, azt hitte, szeretni olyan nagyon, olyan igazán, mint sok regényben olvasta, nem lehet, ő soha nem fog tudni és nem is tud. — Éppen, midőn tizennyolcadik életévét betöltte, ösmerkedett meg Szegedi Pistával.

Ez volt az igazi, kit várt, kit sejtett a lelke, kitől búcsuzni nem akart és kit első látásra megszeretett. Egyetlen első, igaz nagy szerelme volt, mely vele jár a sötét rögös életem át, elkiséri a sirba és amelyben remél, bizik még a siron túl is. Jó lenne elfeledni, de nem lehet. Vele pedig nem egyesülhet, nélküle azonban nincs élet, nincs igaz boldogság, nincs igaz szerelem.

— Szegény Pista — sóhajtott fel. Ki tudja mit csinálsz te most. Elsz-e, vagy meghaltál. Te búcsuzni jöttél hozzám; te betegem akarsz távozni. Egy-két lépést előre megy, de összerenzen. Nem! nem leskelődöm utánad, pedig Isten a tanum, hogy látni, igen, látni akarlak! Irsz, ugye Pistám hozzám irsz, hozzám a büszke Margitához, ki kegyetlenül kiuta-

nap Szerencsen dicsőítette. Melleg, benső meggyőződéssel osztotta az elismerésnek mesterien szép szavait mindazok számára, kik kivették részüket Szerencs fejlődésének előmozdításában.

Jól őrizték meg azokat a szavakat Szerencs város polgárai és előljárói. Olyan ember mondotta azokat, a kinek csak az igazi érdem, az önzetlen munkásság és a fáradságot nem ismerő szorgalom számára vannak elismerő szavai.

Ha tehát Hadik Béla gróf lelkesedni tudott az ő munkájukon és elismerését fejezte ki működésük felett, akkor ők ezt az elismerést bőven kiérdemelték.

De nemcsak dolgozni tudnak Szerencsen; nemcsak utat, járdát, községházat és iskolát tudnak építeni, de tudnak ünnepelni is. Nemes méltóság, hazafias érzés és a teljesített munka nyugalmas önérzete jellemezte a tegnapi ünnepet. Illő és méltányos, hogy elismerésünket azoknak is kifejezzük, akik a tegnapi szép nap rendezésében résztvettek. Neveket nem említünk, mert hiszen mindenkit ott láttunk; ott volt az értelmiség, ott a kereskedő, az iparos osztály, ott volt a föld népe: éltesse az Isten mindnyájukat.

Avató ünnepélyek Szerencsen.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Sátoraljajhely, 1904. nov. 10.

Lakosság számában harmadik, ipari- és kereskedelmi forgalom tekintetében második városa Zemplénvármegyének Szerencs.

sitottalak. Feledjelek!? Nem tudlak! A feledés balzsama nem enyhíti a szív fájdalmát.

Margit érezte, hogy szereti Szegedi Pistát. Bármilyen erős is, bár-hogy titkolja is, a szíve elárulta. — Most látja csak mi az, egy jellemes férfit kiutasítani s csak most érzi, hogy neki már nincs mit keresni az életben, mely üres, sivár nélküle. Nem sejt, hogy szeretve van, szeretve a férfi szerelem egész hevével, szeretve a végtelenségig.

Szegedi Pista nyitott a szobába. Margitot csomagolással elfoglalva találta. Ismét röviden búcsuzott.

— Megengedi-e, hogy soraimmal felkereshessem kérdé Margittól.

— Hogy kérdezhet „maga” ilyet? Pár nap mulva megjött a levél. Örömtől lázasan pirult areal futott szobájába, hogy távol profán szemektől, olvashassa el a drága sorokat, melyek bizonyára tartalmaznak valamit, mi érzelmeire vonatkozik. Megírta, hogy nem tudja tovább titkolni nagy szerelmét, mely betölti, leigázta egész lényét. Igen, szereti őt szíve első erős, meleg vonzalmával, rajongásával, szereti az ajkával, melyek szerelemmel nem esőköltak soha, szereti karjaival, melyek szerelemmel senkit

A Rákóczyak egyik ősi fészke; a Hegyalja és a nagy magyar alföld válasz-vonalán, a lehető legkedvezőbb földrajzi fekvése van.

Ipari, kereskedelmi és közgazdasági tekintetben vármegyénk elsőrendű tényezőinek egyike. Népe tösgyökeres magyar; lelkében azzal a kiváltságos jóakarattal, melyet alvidéki népünkél találhatunk föl. Nem barátja a maradiságnak: sőt ellenkezőleg, szinte példátlanul áll fejlődés, előrehaladás tekintetében.

Egyszerű faluból 15 év alatt virágzó, szépen rendezett vidéki várossá fejlődött. Népe jómódu, s itt ismeretlen a kivándorlás és a hatóságok szidalmazása. Vezető elemei jól fölfogták nemes hivatásukat s a helyett, hogy a magyar ember ősi szokása szerint széthúztak és egymást marták volna: vállvetve törekedtek előbbre haladni. Becsületes törekvésük eredménye ma már fényesen igazolja, hogy jó uton haladtak.

Ünnepnapja volt ma Szerencsnek. Diszes, új községházát emelt a városnak, — palotát a tudományoknak, a népoktatásnak.

E két középületet avatta föl f. hó 9-én a vármegye vezető férfiai jelenlétében Szerencs közönsége s adta át rendeltetésének.

Hazafiai érzésünk teljes melegével üdvözljük a nemes város közönségét s érdemes előjáróit ez alkalomból, kiknek lankadatlan buzgalma, vállvetett igyekezete egy fényes ünnepség színhelyévé tette Szerencs városát, egy oly ünnepség színhelyévé, mely aranylapot érdemel Szerencs város történelmének lapjain.

A kettős felavatási ünnepségről lapunk kiküldött tudósítója a következőkben számol be:

Megérkezés, fogadtatás.

Zemplénavármegye egyik rohamosan fejlődő városának: Szerencsnek nagy ünnepe volt folyó hó 9-én. A város ujonnan épített városházát és állami iskoláját avatták fel Szerencsen e napon, s e felavatási ünnep fényét emelte az a körülmény, hogy az ünnepségen megjelentek a vár-

sem öleltek, szereti szívvel, mely hevesebben senkiért soha nem dobogott, nem fog dobogni. Ha mellette lehetne, rácsókolná a lelkét, de mivel távol van tőle: rácsuklik feje a karjára s siratja azt az órát, melynek élete nincs, csak mámore. Nagyon sokat irt még kiöntve lelkét és remegve, zokkva a boldogságtól esőskolta a néma betűket, melyek az ő édes, boldogító szerelmét adták tudtára.

Sok idő mult el. Többé semmi hír felőle nem jött. Szegedi Pista még nagyobb beteg lett. Egészen elszakadtak egymástól. Majdnem egy év mult el s akkor Margit apja parancsának engedve menyasszony lett. Naponta siratta eltemetett reményeit s a menyasszonyi ruha helyett a halált óhajtotta.

A szép menyasszony átengedve magát mély bánatába, szomorú gondolatába, nem veszi észre, hogy nyílik az ajtó és a eseléd levelet hoz be, melyen e sorok állnak:

„Életünk el van hibázva, minden késő. Midőn e sorokat olvasni fogja én megszüntem élni. A síromból beszéllek, hallgasson meg és kérem ne menjen férjhez soha, mert igazán, lelkem mélyéből csak én szerettem magát.

Szegedi István.

Margit kiejti kezéből a levelet — sir, majd felkacag. Ijedten néz maga elé s elismétli százszor, ezerszer e két szót: Soha, soha!

megye vezető férfiai is, élükön gróf Hadik Béla főispánnal.

November hó 9-én délelőtt fél 9 órakor érkezett Szerencsre a vonat, mely a vármegye vezető férfait hozta a kettős felavató ünnepségre.

Megjelentek Sátoraljaujhelyből gr. Hadik Béla főispán — titkárja Staut József kíséretében, Dókus Gyula alispán, Beregszász István tanfelügyelő, Dókus László főszolgabíró, Mauks Endre pénzügyigazgató, dr. Szirmay István vmegyei főügyész, Molnár Béla, Miklóssy István g. kath. esperes, Gnädig Lipót mérnök. A küldöttséghez utközben dr. Engel Jakab tokaji ügyvéd is csatlakozott.

A főispán s a kíséretében érkezőket a szerencsi állomáson diszes küldöttség várta élén *Pintér* István főszolgabíróval. Csatlakoztak a küldöttséghez a szerencsi dalárda, ipartestület s önkéntes tűzoltóság, valamint az alkalmi fogadóbizottság teljes számban.

Az állomáson a főispán s kíséretét *Bányay* János szerencsi esperes üdvözölte örömteljes, őszinte hangon, hangsúlyozva ama kitüntetés nagyságát, mely a várost a főispán s alispán megjelenése által érte.

A beszédre gr. *Hadik* Béla főispán válaszolt, köszönetét fejezte ki a szíves fogadtatásért, melyben részesítették s az általános tetszéssel fogadott beszédekben kiemelte, hogy Szerencs város ügyei iránt meleg rokonszenvvel és érdeklődéssel viseltetik. Beszédét általános éljenzés követte.

Az illusztris vendégek után a lovas bandérium, a diszruhás tűzoltóság s ezernyi néptömeg kíséretében tarackok durrogása közt, hosszú kocsisorban vonultak a virágokkal szépen díszített új városházához.

A menet a következő sorrendben vonult a zászlódszibe öltöztetett városba. Elöl ment két lovasrendőr, utánna a bandérium, ipartestület, tűzoltóság. Az első kocsin *Pintér* István járási főszolgabíró, majd gr. *Hadik* Béla főispán dr. *Kovács* Gáborral négyes fogaton, azután *Dókus* Gyula alispán dr. *Kessey* Gézával, *Beregszász* István dr. *Eröss* Jánossal, *Mauks* Endre Vári Rezsővel, *Molnár* Béla Beck Vilmosmal, dr. *Szirmay* István, dr. *Gábor* Gyulával, *Dókus* László *Bányay* Jánossal, *Staut* József *Borsai* Miklóssal, *Miklóssy* István *Szekeressy* Jánossal, *Gnädig* Lipót *Denes* Rezsővel s utánok a közel 100 kocsit számláló kocsisor.

A városházánál.

A városházánál a megérkezetteket Szerencs érdemes ősz bírójá, *Molnár* István a képviselőtestület élén fogadta. — A disz-közgyűlést megnyitva, dr. *Kovács* Gábor képvis. tagot kérte föl ünnepi beszéd tartására. — Dr. *Kovács* Gábor több mint félórás beszédben visszaillesztést vett Szerencs történelmi multjára s vázolta az újabb időben való fejlődését. Üdvözölte a vármegye megjelent vezető férfait, s nagy tetszéssel fogadott beszédét hatalmas éljenzés közt fejezte be.

Gr. *Hadik* Béla főispán ismert ékesszólásával válaszolt a dr. *Kovács* beszédére s beszéde valósággyal elragadta a közönséget. Munkásságra serkentette s megkapó hasonlatokban hazaszeretetre buzdította Szerencs város közönségét. Beszédét színi nem akaró taps és éljenzés követte.

Molnár közs. bíró megköszönve a magas vendégek megjelenését, a diszgyűlés a Szózat éneklésével véget ért.

Az állami iskolánál.

Az ünnepély második része az új állami iskolában folyt le. A város közönsége, anyagi áldozatot nem kímélve diszes, nagyszabású épületet emeltetett a népoktatásnak 80.000 k. költséggel. Eddig 4 tanerő s állami iskolája a törvény követelményeinek nem volt képes úgy megfeln, hogy a felszaporodott számú tankötelezetteket kellő elhelyezésben és oktatásban részesítse. — Fölépítette a város a

másik 4 tantermet is és ma hatalmas arányú emeletes épület díszlik Szerencs legszebb terén, hiva magához a jövő reményeit, hogy azokat isteni-félelem és emberszeretet mellett hazafias nevelésben részesítve s lelkükben a tudás lángját életre lobbantva magasatos missziót teljesítsen.

Ki kell emelnünk e helyen Gr. *Hadik* Béla főispánnak érdemeit. Tudva van, hogy Zemplénavármegye a folyó éven 32 tanteremmel, 22 új állami iskolát kapott, szintén főispánunk hathatós és fáradhatatlan buzgálkodása folytán. E nagy arányú újítások a közoktatásügyi tárcát annyira megterheltek, hogy szinte kivihetetlennek látszott már az: hogy a szerencsi állami iskola fejlesztése ugyan ez éven keresztülvihető legyen. De az a jó akarat, az a vasszorgalom, mely főispánunk lelkében az ő vármegyéje iránt él, legyőzte a nehézségeket, sikerült kieszközölnie, hogy a kultuszminiszterium megadta a négy új tanerőt a szerencsi állami iskolának. — Főispánunk kulturpolitikájával aki csak némileg is ismerős, nem tagadhatja el, hogy forduló ponthoz értünk vármegyénk kulturális életében az ő kormányzásával. Az iskolák száma két év alatt majdnem százszal szaporodott meg; s nincs az országnak még egy vármegyéje, melyből a népnevelés előmozdítása és fejlesztése érdekében több és hatóságosabb kérelem jutna a kormányhoz, mint innét, ahol a nemes hivatásának magasztán álló főispán gondja terjed ki a jövő nemzedék szellemi életére.

Az új iskolai épületet a város képviselőtestületében dr. *Erös* János képvis. testületi és gondnokági tag adta át *Pintér* István gondnokági elnök, szerencsi főszolgabírónak, ki szellemes, szép beszédben *Berényi* Béla igazgató gondjaira bizta azt. Majd bemutatta a gondnokági elnök a tantesület tagjait a főispán, alispán és kir. tanfelügyelőnek s ezután az iskola dísztermébe vonult az ünnepély közönség, hol a növénydekek a Hymnszt énekeltek el. Enek után ismét *Pintér* István gondnokági elnök mondott igen szép beszédet. A főispán eszmegazdag beszéde után *Beregszász* István kir. tanfelügyelő ajkairól hallottunk magas szárnyalású választ. A fáradhatlan szorgalmu tanfelügyelőt sokan és melegen üdvözölték, mint olyan embert, aki e vármegye tanügyi előhaladásának igazi, hivatott munkása. A tanfelügyelő beszéde után a tantesület nevében *Berényi* Béla ig. tanító köszönte meg a megye vezetőinek szíves érdeklődését.

Látogatások, vendéglátás.

Az ünnepély végzetével az ünnepély közönség szétesz ott. A főispán és alispán *Pintér* szolgabíróval látogatásokat tettek a városban. Megnézték az ujonnan létesült „Szerencsi takarékpénztár részvénytársaság“ új helyiségét is, melyben *Borsai* Miklós igazgatósági elnök üdvözölte a főispán és alispán a hivatalnoki kar élén öltetes beszéddel. A főispán és alispán a diszes takarékpénztár helyiségében látottak felett megelégedésüket fejezték ki.

A Sátoraljaujhelyből érkezett vendégek nagyrésze az ünnepély lefolyásától a közebed kezdeteig a *Borsai* Miklós magyaros vendégszeretetét élvezte.

A közebed.

Délután 1/2 1 órakor a Keresztessy szállóban 150 terítékű bankettet rendezett Szerencs város, az ünnepélyes actusok befejezéseken.

Az ebéd, mely kitünő, vidám hangulatban a késő délutáni óráig tartott — a felköszöntőkben sem volt hiány. Toasztokat mondottak *Pintér* István — Öfelségére, dr. *Kovács*

Gábor — a főispánra és alispánra, gróf *Hadik* főispán — Szerencs város polgáira, dr. *Kessey* Géza — az alispánra, *Dókus* alispán — Szerencs városra, *Szekeressy* János — Beregszászra, *István* és *Mauks* Endrere, *Bányay* János — Szabadhelyi Imrere, dr. *Szirmay* István — a szerencsi ál. el. iskola tanító testületére, *Bernáth* Béla — Szerencs polgáira és még számosan.

Bucszás.

A kettős felavató ünnepségen jelen volt főispán és diszes kísérete a Szerencs felől Sátoraljaujhelybe este 7 óra 56 perekor érkező vonattal jött meg Sátoraljaujhelybe. A főispán és vele utazó kíséretét a szerencsi pályaudvarra kikísérték a város notabilitásai s szíves melegséggel vettek tőle bucsut. *Molnár* István bíró beszélt itt a főispánhoz s beszédekben hangsúlyozta, hogy a főispán éltetésével kezdődött eme ünnepnap a főispán éltetésével is érjen véget. Igaz köszönetét fejezte ki a város nevében a főispán s kísérete szíves és felelő jöles érdeklődéséért. A főispán s kíséretének e vonattal utazó nagyobb része (egy páran még a délutáni szemelyvonattal jöttek haza,) az állomáson összegyűlt notabilitások és érdeklődő közönség hatalmas éljenzése közt szállt fel a vonatra.

Epilogus.

Igy ért véget eme kettős felavatási ünnepség napja, mely fényében, őszinte lelkesedésében egyaránt méltó a megörökítésre annál inkább, mert Szerencs város egész közönsége, minden tényezője méltóképen vette ki részét a munkából, melylyel e szép ünnepség létrehozásán fáradoztak.

Köszönet és méltó elismerés illet mindenkit, ki ezen szép ünnepség létrehozásába bármily uton, közvetve vagy közvetlenül belefolyt s kiket névleg felemlíteni nem is lehetséges, hiszen e szép ünnepély minél harmonikusabb való tételében Szerencs város egész intelligenciája, teljes számú közönsége méltán osztozott. Leljük fáradozásuk jutalmát munkájuk kétségtelen, elvitázhatlan sikerében, fényes diadalában.

— nov. 10.

Válasz Gál Lajos urnak. A Fm.

H. f. hó 9-én megjelent számában „Kazinczy-kör és a kritika“ címmel ellenem intézett cikkére válaszom a következő: *Farkas* Andor ur lapom okt. 29-én megjelent számában cikket irt, mely cikkében a Kazinczy-kör vezetését olyan hibával vádolta, amely az irodalmi szakválasztmányt s nem a vezetését illette; a cikk megjelenése után kérttem *Farkas* Andor urat a szerkesztőségbe, s kérttem, hogy cikkét a fenti értelemben igazítaná helyre, mert ott ahol irodalmi felolvasások kritikájáról van szó, nézetem szerint csak az irod. szakválasztmányt lehet felelőssé tenni; megemlézünk tehát *Farkas* Andor urral abban, hogy úgy ő, mint én formulázni fogunk néhány helyreigazító sort s a megfelelőbbet kiadjuk. Később, azaz november 3-án délután 4 órakor *Kún* József törvényszéki bíró ur szobájában kerestem fel *Farkas* Andor urat, ahol átnéztük mindkettőnk formuláját, mig végeredményében *Farkas* ur azt mondotta, hogy adjam ki azt, amelyik nekem tetszik, tehát *Farkas* urnak nemcsak hogy tudomása volt a helyreigazító sorokról, hanem a fenti nyilatkozatával egyenesen feljogosított arra, hogy a két szöveg között szabadon választhassak.

Gál albiró urnak azon kérdésére, hogy „ki hatalmazott fel és ki szügerálta nekem azt, hogy a vezetés

A Rákóczyak egyik ősi fészke; a Hegyalja és a nagy magyar alföld válasz-vonalán, a lehető legkedvezőbb földrajzi fekvése van.

Ipari, kereskedelmi és közgazdasági tekintetben vármegyénk elsőrendű tényezőinek egyike. Népe tösgyökeres magyar; lelkében azzal a kiváltságos jóakarattal, melyet alvidéki népünkél találhatunk föl. Nem barátja a maradiságnak: sőt ellenkezőleg, szinte példátlanul áll fejlődés, előrehaladás tekintetében.

Egyszerű faluból 15 év alatt virágzó, szépen rendezett vidéki várossá fejlődött. Népe jómódu, s itt ismeretlen a kivándorlás és a hatóságok szidalmazása. Vezető elemei jól fölfogták nemes hivatásukat s a helyett, hogy a magyar ember ősi szokása szerint széthúztak és egymást marták volna: vállvetve törekedtek előbbre haladni. Becsületes törekvésük eredménye ma már fényesen igazolja, hogy jó uton haladtak.

Ünnepnapja volt ma Szerencsnek. Diszes, új községházát emelt a városnak, — palotát a tudományak, a népoktatásnak.

E két középületet avatta föl f. hó 9-én a vármegye vezető férfiai jelenlétében Szerencs közönsége s adta át rendeltetésének.

Hazafiúi érzésünk teljes melegével üdvözöljük a nemes város közönségét s érdemes előjáróit ez alkalomból, kiknek lankadatlan buzgalma, vállvetett igyekezete egy fényes ünnepség színhelyévé tette Szerencs városát, egy oly ünnepség színelvé, mely aranylapot érdemel Szerencs város történelmének lapjain.

A kettős felavatási ünnepségről lapunk kiküldött tudósítója a következőkben számol be:

Megérkezés, fogadtatás.

Zemplénavármegye egyik rohamosan fejlődő városának: Szerencsnek nagy ünnepe volt folyó hó 9-én. A város ujonnan épített városházát és állami iskoláját avatták fel Szerencsen e napon, s e felavatási ünnep fényét emelte az a körülmény, hogy az ünnepségen megjelentek a vár-

sem öleltek, szereti szívvel, mely hevesebben senkiért soha nem dobogott, nem fog dobogni. Ha mellette lehetne, rácsókolná a lelkét, de mivel távol van tőle: rácsókolja feje a karjára s siratja azt az órát, melynek élete nincs, csak mámore. Nagyon sokat irt még kiöntve lelkét és remegve, zokkva a boldogságtól csókolta a néma betűket, melyek az ő édes, boldogító szerelmét adták tudtára.

Sok idő mult el. Többé semmi hír fölé nem jött. Szegedi Pista még nagyobb beteg lett. Egészen elszakadt egymástól. Majdnem egy év mult el s akkor Margit apja parancsának engedve menyasszony lett. Naponta siratta eltemetett reményeit s a menyasszonyi ruha helyett a halált óhajtott.

A szép menyasszony átengedve magát mély bánatába, szomorú gondolatába, nem veszi észre, hogy nyílik az ajtó és a cseléd levelet hoz be, melyen e sorok állnak:

„Életünk el van hibázva, minden késő. Midőn e sorokat olvasni fogja én megszüntem élni. A síromból beszéllek, hallgasson meg és kérem ne menjen férjhez soha, mert igazán, lelkem mélyéből csak én szerettem magát.

Szegedi István.

Margit kiejti kezéből a levelet — sir, majd felkacag. Ijedten néz maga elé s elismétli százszor, ezerszer e két szót: Soha, soha!

megye vezető férfiai is, élükön gróf Hadik Béla főispánnal.

November hó 9-én délelőtt fél 9 órakor érkezett Szerencsre a vonat, mely a vármegye vezető férfait hozta a kettős felavatás ünnepségre.

Megjelentek Sátoraljujhelyből gr. Hadik Béla főispán — titkárja Staut József kíséretében, Dókus Gyula alispán, Beregszász István tanfelügyelő, Dókus László főszolgabíró, Mauks Endre pénzügyigazgató, dr. Szirmay István vmegyei főügyész, Molnár Béla, Miklóssy István g. kath. esperes, Gnädig Lipót mérnök. A küldöttséghez utközben dr. Engel Jakab tokaji ügyvéd is csatlakozott.

A főispán s a kíséretében érkezőket a szerencsi állomáson diszes küldöttség várta élén *Pintér* István főszolgabíróval. Csatlakoztak a küldöttséghez a szerencsi dalárda, ipartestület s önkéntes tűzoltóság, valamint az alkalmi fogadóbizottság teljes számban.

Az állomáson a főispán s kíséretét *Bányay* János szerencsi esperes üdvözölte örömteljes, őszinte hangon, hangsúlyozva ama kitüntetés nagyságát, mely a várost a főispán s alispán megjelenése által érte.

A beszédre gr. *Hadik* Béla főispán válaszolt, köszönetét fejezve ki a szíves fogadtatásért, melyben részesítették s az általános tetszéssel fogadott beszédeben kiemelte, hogy Szerencs város ügyei iránt meglehetősen nagy érdeklődéssel viseltetik. Beszédét általános éljenzés követte.

Az illusztris vendégek azután a lovas bandérium, a diszruhás tűzoltóság s ezernyi néptömeg kíséretében tarackok durrogása közt, hosszú kocsisorban vonultak a virágokkal szépen díszített új városházához.

A menet a következő sorrendben vonult a zászlódiszba öltöztetett városba. Elöl ment két lovasrendőr, utánna a bandérium, ipartestület, tűzoltóság. Az első kocsin *Pintér* István járási főszolgabíró, majd gr. *Hadik* Béla főispán dr. Kovács Gáborral négyes fogaton, azután Dókus Gyula alispán dr. Kesső Gézával, Beregszász István dr. Eröss Jánossal, Mauks Endre Vári Rezsővel, Molnár Béla Beck Vilmosmal, dr. Szirmay István, dr. Gábor Gyulával, Dókus László *Bányay* Jánossal, Staut József Borsai Miklóssal, Miklóssy István Szekeressy Jánossal, Gnädig Lipót Dénes Rezsővel s utánok a közel 100 kocsit számláló kocsisor.

A városházánál.

A városházánál a megérkezetteket Szerencs érdemes ősz bírójá, *Molnár* István a képviselőtestület élén fogadta. — A disz-közgyűlést megnyitva, dr. *Kovács* Gábor képvis. tagot kérte föl ünnepi beszéd tartására. — Dr. *Kovács* Gábor több mint félórás beszédben visszaillesztést vett Szerencs történelmi multjára s vázolta az újabb időben való fejlődését. Üdvözölte a vármegye megjelent vezető férfait, s nagy tetszéssel fogadott beszédét hatalmas éljenzés közt fejezte be.

Gr. *Hadik* Béla főispán ismert ékesszólásával válaszolt a dr. *Kovács* beszédére s beszéde valósággal elragadta a közönséget. Munkásságra serkentette s megkapó hasonlatokban hazaszeretetre buzdította Szerencs város közönségét. Beszédét szünni nem akaró taps és éljenzés követte.

Molnár közs. bíró megköszönte a magas vendégek megjelenését, a diszgyűlés a Szózat éneklésével véget ért.

Az állami iskolánál.

Az ünnepély második része az új állami iskolában folyt le. A város közönsége, anyagi áldozatot nem kímélve diszes, nagyszabású épületet emeltetett a népoktatásnak 80.000 k. költséggel. Eddig 4 tanerő s állami iskolája a törvény követelményeinek nem volt képes úgy megfeln, hogy a felszaporodott számú tankötelezetteket kellő elhelyezésben és oktatásban részesítse. — Fölépítette a város a

másik 4 tantermet is és ma hatalmas aránya emeletes épület díszlik Szerencs legszebb terén, hiva magához a jövő reményeit, hogy azokat isteni-félelem és emberszeretet mellett hazafias nevelésben részesítve s lelkükben a tudás lángját életre lobbantva magasztos missiót teljesítsen.

Ki kell emelnünk e helyen Gr.

Hadik Béla főispánnak érdemeit. Tudva van, hogy Zemplénavármegye a folyó éven 32 tanteremmel, 22 új állami iskolát kapott, szintén főispánunk hathatós és fáradságtalan buzgálkodása folytán. E nagy aranyu újítások a közoktatásügyi tárcát annyira megterheltek, hogy szinte kivétel nélkül látszott már az: hogy a szerencsi állami iskola fejlesztése ugyan ez éven keresztülvihető legyen. De az a jó akarat, az a vasszorgalom, mely főispánunk lelkében az ő vármegyéje iránt él, legyőzte a nehézségeket, sikerült kieszközölnie, hogy a kultuszminiszterium megadta a négy új tanerőt a szerencsi állami iskolának. — Főispánunk kulturpolitikájával aki csak nemleges is ismerős, nem tagadhatja el, hogy forduló ponthoz értünk vármegyénk kulturális életében az ő kormányzásával. Az iskolák száma két év alatt majdnem százszal szaporodott meg; s nincs az országnak még egy vármegyéje, melyből a népnevelés előmozdítása és fejlesztése érdekében több és hatásosabb kérelem jutna a kormányhoz, mint innét, ahol a nemes hivatásának magaslátán álló főispán gondja terjed ki a jövő nemzedék szellemi életére.

Az új iskolai épületet a város képviselőtestületében dr. *Erős* János képvis. testületi és gondnokági tag adta át *Pintér* István gondnokági elnök, szerencsi főszolgabírónak, ki szellemes, szép beszédben *Berényi* Béla igazgató gondjaira bizta azt. Majd bemutatta a gondnokági elnök a tantestület tagjait a főispán, alispán és kir. tanfelügyelőnek s ezután az iskola dísztermébe vonult az ünnepelő közönség, hol a növénydekek a Hymnszt énekeltek el. Enek után ismét *Pintér* István gondnokági elnök mondott igen szép beszédet. A főispán eszinegazdag beszéde után *Beregszász* István kir. tanfelügyelő ajkairól hallottunk magas szárnyalású választ. A fáradságtalan szorgalmu tanfelügyelőt sokan és melegen üdvözölték, mint olyan embert, aki e vármegye tanügyi előhaladásának igazi, hivatott munkása. A tanfelügyelő beszéde után a tantestület nevében *Berényi* Béla ig. tanító köszönte meg a megye vezetőinek szíves érdeklődését.

A tanítónők remek virágcsokrokat nyújtottak át a főispánnak, alispánnak és a kir. tanfelügyelőnek, majd *Mandula* Giza el. isk. tanuló köszöntötte föl a főispánt és a vendégeket értelmesen, mire a szózat élénklése után az ünnepély d. e 1/21 órakor véget ért.

Látogatások, vendéglátás.

Az ünnepély végezetével az ünnepelő közönség szétesz ott. A főispán és alispán *Pintér* szolgabíróval látogatásokat tettek a városban. Megnézték az ujonnan létesült „Szerencsi takarékpénztár részvénytársaság” új helyiségét is, melyben *Borsai* Miklós igazgatóság elnök üdvözölte a főispánt és alispánt a hivatalnokai kar élén öltetes beszéddel. A főispán és alispán a diszes takarékpénztár helyiségében látottak felett meglegedésüket fejezték ki.

A Sátoraljujhelyből érkezett vendégek nagyrésze az ünnepély lefolyásától a közebed kezdéig a *Borsai* Miklós magyaros vendégszeretetét élvezte.

A közebed.

Délután 1/2 1 órakor a Keresztessy szállóban 150 terítékű bankettet rendezett Szerencs város, az ünnepélyes actusok befejezésekor.

Az ebéd, mely kitünő, vidám hangulatban a késő délutáni óráig tartott — a felköszöntőkben sem volt hiány. Toasztokat mondottak *Pintér* István — Öfelségére, dr. *Kovács*

Gábor — a főispánra és alispánra, gróf *Hadik* főispán — Szerencs város polgáira, dr. *Kesső* Géza — az alispánra, *Dókus* alispán — Szerencs városra, *Szekeressy* János — Beregszász Istvánra és *Mauks* Endrére, *Bányay* János — Szabadhelyi Imrere, dr. *Szirmay* István — a szerencsi ál. el. iskola tanító testületére, *Bernáth* Béla — Szerencs polgáira és még számosan.

Bucuszás.

A kettős felavatás ünnepségen jelen volt főispán és diszes kísérete a Szerencs felől Sátoraljujhelybe este 7 óra 56 perckor érkező vonattal jött meg Sátoraljujhelybe. A főispánt és vele utazó kíséretét a szerencsi pályaudvarra kikísérték a város notabilitásai s szívélyes melegséggel vettek tőle bucsut. *Molnár* István bíró beszélt itt a főispánhoz s beszédeben hangsúlyozta, hogy a főispán éltetésével kezdődött eme ünnepnap a főispán éltetésével is érjen véget. Igaz köszönetét fejezte ki a város nevében a főispán s kísérete szíves és felelő jöleső érdeklődéséért. A főispán s kíséretének e vonattal utazó nagyobb része (egy páran még a délutáni szemelyvonattal jöttek haza,) az állomáson összegyűlt notabilitások és érdeklődő közönség hatalmas éljenzése közt szállt fel a vonatra.

Epilogus.

Igy ért véget eme kettős felavatási ünnepség napja, mely fényében, őszinte lelkesedésében egyaránt méltó a megörökítésre annál inkább, mert Szerencs város egész közönsége, minden tényezője méltóképen vette ki részét a munkából, melylyel e szép ünnepség létrehozásán fáradoztak.

Köszönet és méltó elismerés illet mindenkit, ki ezen szép ünnepség létrehozásába bármily uton, közvetve vagy közvetlenül belefolyt s kiket névleg felemlíteni nem is lehetséges, hiszen e szép ünnepély minél harmonikusabbá való tételében Szerencs város egész intelligenciája, teljes számú közönsége méltán osztozott. Leljük fáradozásuk jutalmát munkájuk kétségtelen, elvitázhatlan sikerében, fényes diadalában.

— nov. 10.

Válasz Gál Lajos urnak. A Fm. H. f. hó 9-én megjelent számában „Kazinezy-kör és a kritika” címmel ellenem intézett cikkére válaszom a következő: Farkas Andor ur lapom okt. 29-én megjelent számában cikket irt, mely cikkében a Kazinezy-kör vezetését olyan hibával vádolta, amely az irodalmi szakválasztmányt s nem a vezetését illette; a cikk megjelenése után kérttem Farkas Andor urat a szerkesztőségbe, s kérttem, hogy cikkét a fenti értelemben igazítaná helyre, mert ott ahol irodalmi felolvasások kritikájáról van szó, nézetem szerint csak az irod. szakválasztmányt lehet felelőssé tenni; megegyeztünk tehát Farkas Andor urral abban, hogy úgy ő, mint én formulázni fogunk néhány helyreigazító sort s a megfelelőbbet kiadjuk. Később, azaz november 3-án délután 4 órakor Kún József törvényszéki bíró ur szobájában kerestem fel Farkas Andor urat, ahol átnéztük mindkettőnk formuláját, mig végeredményében Farkas ur azt mondotta, hogy adjam ki azt, amelyik nekem tetszik, tehát *Farkas urnak nemcsak hogy tudomása volt a helyreigazító sorokról, hanem a fenti nyilatkozatával egyenesen feljogosított arra, hogy a két szöveg között szabadon választhassak.*

Gál albiró urnak azon kérdésére, hogy „ki hatalmazott fel és ki szegerráta nekem azt, hogy a vezetés

hibáját az irodalmi szakválasztmány nyakába varjam? válaszom, hogy a dolog megfordítva áll t. i. Gál ur akarná az irodalmi szakválasztmány hibáját, (ha hibának minősíthető) a vezetőség nyakába tölteni, csak hogy azt senki nem fogja neki elhinni, hogy irodalmi dolgok elbírálása, illetőleg felolvasók felkérése a vezetőség, — s nem az irod. szakválasztmány hatáskörébe tartoznak.

Gál albiró ur egyéb izléstelen megjegyzéseit válasza érdemesnek nem tartom; csak azon ütöközöm meg, hogy „félőnek írja cikkét a Zemplénben kiadni“ holott eddig a Zemplént boldogította irodalmi termékeivel, bizonyossága, hogy egy kiadatlan cikke e most is a redakcióban hever. Sátoraljaújhely, 1904. november 10. *Éhlert Gyula.*

HIREK.

— **Személyi hir.** *Fejes István* ev. ref. esperes a Budapesten, folyó hó 10-én kezdődő ref. zsinatra f. hó 8-án elutazott.

— **Püspöki kitüntetés.** *Bubics Zsigmond* kassai püspök *Tost Barna* püspöki ceremoniarist, a helybeli róm. kath. plebánia egykori lelkészét — szentszéki ülnöki címmel s a violaszínű övvel tüntette ki.

— **Kinevezések.** A m. kir. igazságügyi miniszter ifj. *Péchy Aurél* törvénytudományi tanácsost a sátoraljaújhelyi kir. törvénytudományi tanácsosnak, — dr. *Radványi Géza* eperjesi törvénytudományi tanácsost a varannói járásbíró-sághoz albirónak nevezte ki.

— **A reformátusok zsinata.** A magyar református egyház zsinata, mely 1890-ben tartatott utoljára, f. hó 10-én nyílik meg újra Budapesten a Kálvin-téri református templomban. A tisztánbenneni egyházkerület megválasztott zsinati képviselői a következők: *Kun Bertalan* püspök, báró *Vay Béla* főgondnok, *Fejes István*, *Radácsy György*, *Révész Kálmán*, *Vadászy Pál*, *Kérészy Barna*, *Szabó Endre*, *Czinke István* lelkészek, *Bernáth Elemér*, *Komjáthy Béla*, *Meczner Béla*, *Dókus Ernő*, *Ragályi Béla*, br. *Vay Elemér*, *Meczner József* világiak, *Nóvák Lajos* és *Buza János* tanárok.

— **Kirakat-fosztogatók.** Több 10—14 éves gyerek olyan dolgot művelt e napokban, amely dicsőségére válnék bármely notórius, foglalkozásából kivénült betörő-tolvajnak. A jó fiúk összebeszéltek, hogy valami módon hozzá kellene férni *Klein Lajos* Deák-utcai kereskedő kirakatához és a benne lévő jóféle portékához. — Egyikök, aligha nem a leggonoszabb arra a gondolatra jutott, hogy a kirakatot nem nyitják meg, de a sarkát, a melynek egy kis folytonossági hiánya volt, betörik és az ekként támadt nyíláson keresztül kiszedegetik azt, a mire szükségük van. Így is történt. Másnap este az indítványozó, akinek tervét társai egyhangulag elfogadták, hozzá fogott munkájához. A kísérlet sikerült, a nélkül, hogy valaki észrevette volna; ettől a fényes eredménytől vérszemet kapott a másik, harmadik és a többi és sorba fosztogatták a kirakatot. Egy csomó szőlőt, szalonát, csizma-sarkokat, koszu fűgét, ostort és ostornyeleket, csizma-patkót és egyéb tárgyakat hordtak el a kirakattól, melyeket részben eladtak, részben saját céljaikra felhasználták. A károsult kereskedő panaszt emelt a rendőrkapitányságnál, ahol a nyomozást azonnal megindították és csakhamar kinyomozták a tetteseket több gyerek személyében. A büntető eljárást valamennyiök ellen folyamatba tették, valamint az orgazdák ellen is, akik a lopott tárgyakat megvették.

— **Betörési kísérlet.** A tegnapi éjjel ma menő éjjel felette alkalmas volt betörések és lopások elkövetésére. Akik ezzel a mesterséggel foglalkoznak, kapva-kaptak a jó alkalmon. Az elmúlt éjjel három helyen történt lopás; a Heeskén pedig, *Slamovics* kereskedő Boglyoskai-utcai boltjánál betörési kísérlet. A betörők itt a kísérletnél tovább nem mehettek, mert a helyiség betört ablakán át már tovább nem juthattak. Belül ugyanis az ablak csaknem a menyezetiig tele volt rakva lisztes zsákokkal, aminek eltávolítása nagyobb fáradságot igényelt volna. Így azután abba-hagyták a további munkát és eredmény nélkül távoztak — a kereskedő érthető öröme.

— **A vécei község képviselőtestülete** — mint tudósítónk írja — f. hó 7-én tartotta rendes őszi közgyűlését az 1905. évi költségvetési előirányzat tárgyalása alkalmából. A közgyűlésen jelen volt *Nemes Sándor*, a gálszécsi járás népszerű s közszerepben álló főszolgabírája is, kinek hathatós támogatása mellett a képviselőtestület elfogadta azon hazafias előterjesztést, hogy a Vécsén már régóta szükségessé vált óvoda céljaira évi 400 korona összeget egyhangulag megállapított. Valóban dicséretet érdemel a hazafias eszméket megvalósítani törekvő képviselőtestület — a spontán meggyőződés érlelődik meg gondolkodásában, hogy bizony már itt az ideje a magyar nyelv elsajátításának s pótolni igyekeznek az éveken keresztül elmulasztottakat. A képviselőtestület eme *nemes* határozatával jó példát szolgált más idegen ajkú községeknek is, de kiváltképpen a vármegye illetékes faktorainak mutatja a hazafias tette való hajlandóságát, természetesen azon hó óhajával, hogy az óvoda minnél előbb létesíthessék s anyagilag is kellő módon segélyeztessék. Ekképen a közel jövőben érvényesülni fog a magyarosítás áldásos eszméje.

— **Talált pénz.** E napokban több korona pénzt találtak a város területén, melyet a rendőrkapitányságnak beszolgáltattak. A pénzt igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányi hivatalban átvetheti.

— **Az iszákosság vége.** *Molnár János* helybeli földművesnek egy nagy hibája volt, ivott nap-pap mellett a végletekig. Gyors egymásutánban ment le a torkán pálinka alakjában a lóva, kocsija, földje s már csak a háza volt meg. Szenvedélyéből azonban nem tudott kigyógyulni s már vagyona utolsó maradványát is el akarta kótyavetyélni, hogy az így szerzett pénzt azután elihassa. De e szándékát nem valósíthatta meg. A ház az ő meg a felesége nevében áll s az asszony az eladásba nem akart bele-menni. Hiába erőszakoskodott az iszákos férj, neje hajthatatlan maradt. Szombaton éjfél tájt, mikor — szokás szerint — a kocsimárból kaptosan hazament, megint nógatta az asszonyt, majd durván rátámadt, hogy adják el a házat. Molnárné most is ellenkezett. Férje akkor hirtelen kést ragadott és az asszony felé szurt, de a szurás célt tévesztett; nem a feleségét, hanem saját magát sebezte meg a kezén. Az asszony látva férje baját, annyira megijedt, hogy orvos után futott, aki kis várta eljött és és bekötötte a dühöngő ember sebeit.

— **A postamesterek és a takarmányhiány.** A kereskedelmi miniszter körrendeletben utasította a posta- és táviró igazgatóságokat, hogy amíg a takarmánykérdés a rendes medrébe nem tér, a postamesterek részére kamattalan előlegeket adjanak. Ilyen előlegekben azonban csak az azok a postamesterek részesülnek, akik a postaszállítást maguk látják el s igazolják, hogy arra rá vannak szorulva. Minden postamesternek csak oly összeg erejéig van joga előleghez, a mennyi szükséges a kocsis postaszállításra alkalmazott lovak téli el-tartásához.

— **Rendőri hírek.** *Lopás.* Gruber Jenő helybeli tanító kárára, mialatt Alsó-Zsolyomkai lakásába költözködött, az udvaron felhalmozott butorneműek és egyéb tárgyak közül elloptak egy 3—400 literes hordót, egy zsák talut, egy vörös párnát, négy darab hosszú oszlopot és több apróságot. Az ösmeretlen tettest nyomozza a rendőrség. — *Baromfi-tolvajlás.* Blumenfeld vámos Keresztéri lakásának kettrecéből ösmeretlen tettes hat darab kacsát és egy darab libát lopott.

SZÍNHÁZ.

Jelenet az üres színházban.

Sátoraljaújhely, 1904. nov. 10.
Ügyes riporterünk azt szépen kileste Az üres színházban mi történt egy este:

A színpad elhagyott, üres volt, pusztá volt, Amikor egyszerre feljött benne a hold; Az a derék hold, mely San Toyba is játszik És melynek fényénél minden tisztán látszik. Unta ugyanis a kellekek közt várni Felkelt, — és kezdett a menyezeten járni.

Ottan, ahol egybe érnek a színpad falak A hold világnál előtűnt egy alak. Bus, mogorva képű, kopott a ruhája, Senki más, mint *Hamlet*, most ismerünk rája. Egy darabig járkál.

De szembejött véle Valami vad magyar, kuruc harcos féle. Jó *Ocskay* László. Szépen kezet fognak És most már mindketten némán várakoznak.

Sokáig kell várni. *Hamlet* békén bírja De *Ocskay* arcán ott a harag pirja — Hol a *pokolban* van — mégis szemtelenség!

Most megnyílik a föld, egyet dördül az ég S a sülyesztőn féljön a derék *Meliszto* Kártyát vesz.

— Emeljünk, *Hamlet* te vagy osztó. — Aztán összeülnek, józúen pipáznak És a hold fényénél reggelig kártyáznak. *Melchior.*

** **Odry Árpád a Nemzeti színház tagja.** *Odry Árpád*ot, kit városunk közönsége is jól ismer a Komjáthy társulatának itt időzése idejéből, a Vígsházából a *Nemzeti Színházhoz* szerződtették.

IRODALOM.

November.

Egyedül bolyongok, némán elme- [rengve] A világ folyásán, elmuló időkön . . . Hogyha engemet is takarni fog a föld Lesz-e, aki oda e napon kijöjjön?!

Vajjon akad-e majd, aki megsirasson Mint itt körülöttem e sok özvegy, árva, Ki a gyógyító irt, sajtó sebeire A behorpadt sirtól, fakeszttől várja?!

Ugyan valakinek juthat-e eszébe Egy-két gyertyát gyújtani, s imád- [kozni értem] Megmutatni ezzel az arra menőknek Hogy e nagy küzdelmet már én is [átéltem . . . ? !]

. . . Kétlem, nagyon kétlem, szeretni [nem tudok] Mint egy önmagával meghasonlott [lélek] Gyűlölök mindenkit, magamat legjob- [ban] Mit is remélhetnék, ha meghalva [élek . . . ? !] *Noszkay János.*

„Pénz-Hitel“ cím alatt a napokban hagyta el a sajtót egy szakmunka, melynek nyomán bárki, közbenjáró nélkül mindennemű személyhitelű vagy jelzalogos kölcsönügyben a leggyorsabban járhat el. A „Pénz-Hitel“ című könyv megmagyarázza a kölcsön-ügyletek minden nemét, s a kölcsön-

szerzésnek minden módját; utbaigazítást ad, hogy ki mely ügyével hova forduljon, mily iratokat szerezzen be s a kölcsönügy betérjesztésénél miként járjon el. A könyv ára 1 kor. 50 fill. Megrendelhető a postautalvány szelvényén is a főbizományostól *Dios A. Budapest, VIII. Szigetvári u. 6/a I. em. 10.* (Utánvétellel 55 fillérrel drágább).

A „Vasárnapi Ujság“ november 6-iki száma 28 képpel s gazdag és változatos tartalommal jelent meg. Főbb cikkei a következők: „Bercik Árpád (képekkel). Prém Józseftől — „Fecske-tragédiák. — „Siron madárlészek. Hegedüs Sándorné költeménye. — „Érdekes utiratok. — Véres utcai zavarások Pest város utcáin a XVIII. században. — „Ahol Erzsike született. Költemény Révay Karolytól. — „Peggy a kotnyeles. — Anthony Hope regénye. — „A varég. — Orosz regény. Oszipov Adrejtől (mindkettő képekkel) — „Mária de las Mercedes ausztriai hercegnő (arcképpel). — „Japán statisztikája. — „Neuschlosz Ödön (arcképpel s az általa jótékony célra hagyott villáról két képpel). — „A kassai honvédszobor (képpel). — „Sirok a kerepesi-uti temetőben (képekkel). — „A balti orosz flotta hulli támadása (képpel és térképpel). — „Csudafy Mihály. olasz tábornok, Maygraber Ágost 1848/49-iki honvédezredes és Gerő Károly nekrológjai (arcképekkel). — Sámson és Delia az Operaház új darabja. — „A löcsei fehér asszony, a Népszínházban — „Divatlevél (képekkel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy kor. Politikai Ujdonságok -kal és Világkrónika-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV. ker., Egyetem-u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Az Egyetemes Regénytárban. *Singer* és *Wolfner* könyvkiadók eme kitűnő vállalatában most jelent meg *Ohnet György* egyik legkitűnőbb regénye: „A dicsőség utja.“ *Ohnet* regényeit felesleges az olvasó figyelmébe ajánlani; mindenki tudja, hogy az ő regényei a legérdekesebb, legvonzóbb, legérdekesítőbb olvasmányok, s aki igazán szórakozni, mulatni akar, az mindig szívesen fordul *Ohnet* regényeihez. A dicsőség utja is azok közül való, s miután az *Egyetemes Regénytárban* jelent meg, tehát nagyon olcsó is; a három kötet ára három korona. Az *Egyetemes Regénytár* valóban páratlan sikerét azonban nemcsak annak köszönheti, hogy szerfölött olcsó, hanem hogy mindenkifölött jó is. A piros táblájú kötetekből több mint másfélmillió példány forog közkézben, ami mindenestre szép eredmény. Eddig 360 kötet jelent meg, a legjelesebb magyar és külföldi írók műveiből; most indul meg a huszonegyedik évfolyam. Napról-napra népszerűbb lesz az „*Egyetemes Regénytár*“ és vasuton, szalonokban, könyvtárakban, mindenütt látható az olvasók kezében.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A kereskedelmi miniszterium költségvetése. Az 1905. évi költségvetés a hozzá való indokollással most hagyta el a sajtót. A tárca keretében a kiadások főösszege, a múlt évi előirányzathoz képest, kerek 26 millióval csökkent és 272.276.367 k. rug. A budget keretében önállólag a következő beruházási főbb összegek vannak beállítva: közutakra 2.051.667, ipari és kereskedelmi szakoktatás 200, posta-, táviró és távbeszélő 5.062.000, hajózás 202.000, áll. vasutak 3.720.000, k. A költségvetés lényegesen nagyobb bevételt vár a posta és távirókból (2 1/2 millióval) és az állámvasutakból (5 1/2 millióval).

Kiadótulajdonos: *Éhlert Gyula.*

Már megjelent

A ZEMPLÉN NAPTÁRA

— az 1905. évre. —
KAPHATÓ KIADÓHIVATALUNKBAN, FÖTÉR 9. SZ.
Ára 80 fill. — Postán bérmentve 90 fill.

Bútorokat

tetemesen leszállított olcsó áron lehet vásárolni az
Első zemplénmegyei honi bútor-csarnokban
S.-a.-Ujhelyben.

Bútorokat vásárolni szándékozó n. é. közönséget van
szerencsém értesíteni, hogy a „Vörös ökör” épületében
a földszinten és az emeleten nyolcz teremben lévő

BUTORRAKTÁRAIM

túlhalmozott készletét
helyszüke miatt
tetemesen leszállított olcsó
bevásárlási áron adom.

Miért is kérem b. látogatásukat s ígérem, hogy a
n. é. közönség bizalmát mint eddig úgy ezután is igye
kezni fogok kiérdemelhetni.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Csak
Globus
tisztító
kivonattal
tisztítsunk

Kiadó lakás

Főutcán, a megyekutttal szemben egy
emeleti erkélyes lakás, mely áll 6 szoba, elő-
szoba, konyha, cselédszoba s mellékhelyisé-
gekből 1905. május 1-től kiadó.

Bővebb értesítést ad Dr. Legeza János.

KATONA BÉLA

OKLEVELES MÉRNÖK

Sátoraljujhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***
nyitott.

Irodája foglalkozik: **birtok felmérésekkel, térképe-
zésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal** és a
mérnöki munka körébe tartozó mindennemű **tervezésekkel.**

Elvállalja: **utak, vasutak, hidak** és **épületek
tervezéseit és építését.**

Iroda: **Kazinczy-utca 507. (Haas-fele épület.)**

PLOMBUS Co. New-York 104 E
106 Str.

PLOMBUS!

250,000 hálairat 1 év alatt!

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
Nincs többé húzós száj!

Fenti betegségeknek előidézői
kétségtelenül az odvas fogak.
Ezen remek amerikai szer, ezen
kinos és kellemetlen szenvedé-
sek

azonnal megszünteti!

„Plombus”-szal mindenki
— maga plombirozhatja —
fájdalom nélkül és hihetetlen
egyszerű módon

odvas fogait!

„Plombus” ne hiányozzék egy
háznál sem, az egyszeri csekély
kiadás százszoros kamatja: a
nyugalom. A fogfájdalmakban
szennedőket tehát saját érdeké-
ben felhívjuk, hogy rendeljék
meg ezen valóban remek házi-
szert, mely az amerikai élelmes-
ség netovábbja!

Ára egy adagnak, mely 5—6
odvas fogakra elegendő, haszná-
lati utasítással 2 korona. 2 kor.
10 fill. előzetes beküldése után
bérmentve bárhová. Megrendel-
hető egyedül a Magyarországi
képviselőtől, melynek czime:

„Plombus”
szétküldés, Pásztó. Heves m.

Világhírű!

a „REKORD” festészeti mű-
intézet a kivá-
lóan sikerült életnagyságu arczképei-
ről, melyeket elismert művészek által
készített. Számos (kir. közjegyző által
hitelesített) elismerőlevél a világ min-
den tájáról.

Elsőrangú képek árai:

olaj-, aquarell- és pastelfestésben
fénykép után 48—63 cm. nagyság-
ban ára 20 korona.
Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin-
és krétarajz ára . . . 5 korona.

Részletes árjegyzék ingyen.

Egy életnagyságu képet készítünk min-
denkinek **teljesen ingyen**, ha ré-
szünkre 3 rendelést szerez és azokat
egyenként vagy egyszerre beküldi.

„REKORD” festészeti műintézet
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

Bérbeadó

5 világos és tágas
pinceszoba. — Czím a
kiadókiadalban.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XV. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1904. november hó 24. és 25-én tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és a királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1904. évi október hó 30-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Tolnay. Hazay

Sátoralja-Ujhely nyomtatott a „Zemplén” könyvnyomtató intézetében.